

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

20. atzinīgi vērtē Nepālas 2009. gada paziņojumu, ka tā atbalstīs Apvienoto Nāciju Organizācijas izstrādāto projektu par principiem un pamatnostādņēm katu diskriminācijas likvidēšanai, bet pauž bažas par to, ka turpinās uz parādu verdzību balstīta nodarbinātības prakse, jo īpaši Kamaijā, Haruvā un Čaruvā, kā arī par satraucošo situāciju, kurā nonākuši miljoniem bez zemes palikušu cilvēku un kura klimata pārmaiņu ietekmē varētu vēl vairāk pasliktināties, un aicina valdību un iesaistītās puses veicināt Zemes reformas komisijas darbību;
21. aicina Nepālas valdību risināt problēmu, kas saistīta ar 800 000 Nepālas bezvalstniekiem, vienkāršojot birokrātiskās procedūras un samazinot izmaksas pieteikumiem par pilsonības apliecinājuma saņemšanu; uzskata, ka būtiski svarīgi ir ņemt vērā arī šīs personas miera procesa sarunu gaitā;
22. mudina Nepālas valdību nodrošināt aizsardzības standartus visiem bēgļiem un turpināt centienus novērst un ierobežot situācijas, kad cilvēki kļūst par bezvalstniekiem (jo īpaši tas attiecas uz personām no Butānas), kā tas paredzēts saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, kā arī parakstīt 1951. gada Bēgļu konvenciju vai šīs konvencijas 1967. gada protokolu un ievērot ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos norādītos standartus;
23. uzskata, ka kontakta saglabāšanai starp ANO Augsto pārstāvi bēgļu lietās un Tibetas kopienām ir būtiski svarīgi, lai Nepālas iestādes turpinātu pilnībā īstenot “džentlmeņu vienošanos” par Tibetas bēgļiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē iespējas atļaut piekļuvi teritorijai saistībā ar “džentlmeņu vienošanos”, ko panācis ANO Augstais pārstāvis bēgļu lietās, un paredzēt ilgstošākus risinājumus;
24. aicina ES augsto pārstāvi ar delegācijas starpniecību Katmandu cieši uzraudzīt politisko situāciju Nepālā un izmantot savu ietekmi, lai aicinātu lielvalstis kaimiņos esošajos reģionos, jo īpaši Ķīnu un Indiju, atbalstīt sarunas nacionālās vienotības valdības izveidošanai;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Nepālas valdībai, Indijas un Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram.

Nāvēssoda izpildīšanas gadījumi Lībijā

P7_TA(2010)0246

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par nāvēssodu Lībijā

(2011/C 236 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvēssoda atcelšanu un par gada ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē, it īpaši 2008. gadā, un vajadzību nekavējoties pasludināt moratoriju šā soda izpildei tajās valstīs, kur nāvēssodu joprojām pielieto,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 62/149 un 2008. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 63/168, kurās pieprasīts noteikt nāvēssoda piemērošanas moratoriju (pamatojoties uz Trešās komitejas ziņojumu (A/62/439/2. pielikums)),
- ņemot vērā ES 1998. gada 16. jūnija vadlīnijas par nāvēssodu un to pārskatīto un atjaunināto 2008. gada versiju,
- ņemot vērā Ženēvā 2010. gada 24.–26. februārī notikušā Pasaules 4. kongresa dalībnieku pieņemto galīgo deklarāciju pret nāvēssodu un tajā pausto prasību par vispārēju nāvēssoda atcelšanu,
- ņemot vērā starptautiskās konvencijas par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību,

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā ES migrācijas un patvēruma politiku, 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju un 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu,
- ņemot vērā ES un Lībijas neoficiālo dialogu, lai stiprinātu attiecības un pašreizējo ES un Lībijas sadarbību migrācijas (divi projekti, ko īsteno saskaņā ar *Aeneas* programmu un Migrācijas un patvēruma instrumentu) un HIV/AIDS (Bengāzī rīcības plāns) jomā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā nāvēssoda atcelšana ir Eiropas Savienības pamatvērtību neatņemama sastāvdaļa; tā kā Eiropas Parlaments stingri atbalsta nāvēssoda atcelšanu un cenšas panākt vispārēju atbalstu šim principam;
- B. tā kā Lībijas valdība ir ignorējusi centienus, kas vērsti uz nāvēssoda atcelšanu; 2007. gada decembrī un 2008. gadā Lībija bija viena no mazākuma valstīm, kuras balsoja pret pieņemtajām ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijām, kurās aicināts noteikt vispasaules moratoriju nāvēssoda izpildei;
- C. tā kā Lībija nesēn tika ievēlēta ANO Cilvēktiesību padomē, kas nozīmē lielāku atbildību cilvēktiesību jomā;
- D. tā kā ar Lībijas līdera *Muammar al-Gaddafi* dēlu *Saif al-Islam al-Gaddafi* cieši saistītais laikraksts *Cerene* ziņoja, ka 18 cilvēki, tostarp Čadas, Ēģiptes un Nigērijas pilsoņi, tika sodīti ar nāvi Tripolē un Bengāzī 30. maijā pēc notiesāšanas par slepkavību ar iepriekšēju nodomu; tā kā viņu identitāti Lībijas iestādes nav publicējušas;
- E. tā kā pastāv bažas, ka nāves spriedumi ir pasludināti pēc tādas tiesvedības, kas neatbilst starptautiskajiem standartiem par taisnīgu tiesu;
- F. tā kā Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram Lībija ir pievienojusies, un jo īpaši 6. panta 2. punkts prasa tām pakta dalībvalstīm, kas nav atcēlušas nāvēssodu, piemērot to "tikai par vissmagākajiem noziegumiem";
- G. tā kā Lībijas tiesas turpina piespriest nāvēssodu galvenokārt par slepkavībām un ar narkotikām saistītiem noziegumiem, lai gan to var piespriest arī par dažādiem citiem noziegumiem, tostarp par vārda brīvības un biedrošanās brīvības tiesību miermīlīgu izmantošanu;
- H. tā kā nav pieejama oficiāla statistika par to cilvēku skaitu, kam ik gadu Lībijā tiek piespriests un izpildīts nāvēssods; tā kā saskaņā ar dažādiem avotiem vairāk nekā 200 cilvēki, tostarp ārvalstu pilsoņi, pašlaik Lībijā gaida nāvēssoda izpildi;
- I. tā kā ārvalstu pilsoņiem bieži netiek nodrošināta piekļuve savas valsts konsulārajiem pārstāvjiem un palīdzība ar mutisko un rakstisko tulkošanu tiesvedības laikā;
- J. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punkts aizliedz jebkādu pārvietošanu, izraidīšanu vai izdošanu kādai valstij, ja pastāv nopietns risks, ka attiecīgā persona tiks pakļauta nāvēssodam, spīdzināšanai vai citādi necilvēcīgai vai pazemojošu rīcībai vai sodam;
- K. tā kā kopš Lībijai uzlikto starptautisko sankciju atcelšanas 2003. gadā Eiropas Savienība ir pievērsusies politikai, kas vēsta uz pakāpenisku sadarbību ar Lībiju, un 2007. gada nogalē sāka sarunas par pamatnolīgumu;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- L. tā kā ES turpina uzturēt neformālu dialogu ar Lībiju un notiek dažādas apspriedes, ar mērķi parakstīt pamatnolīgumu, cita starpā arī par migrācijas jautājumiem; tā kā notiekošo sarunu gaitā līdz šim vismaz septiņās abu pušu sarunu kārtās netika panākts vērā ņemams progress vai skaidra apņemšanās no Lībijas puses ievērot starptautiskās cilvēktiesību konvencijas;
- M. tā kā galvenais klupšanas akmens ES un Lībijas attiecībās ir progressa trūkums dialogā par cilvēktiesībām, pamatbrīvībām un demokrātiju, proti, nevēlēšanās ratificēt Ženēvas konvenciju, kā arī Lībijas režīma agresīvā ārpolitika, arī attiecībā uz Eiropas valstīm; tā kā Lībijā nav izveidota valsts patvēruma sistēma, kas paredz bēgļu klasificēšanu un reģistrēšanu, kā arī patvēruma piešķiršanu, aizturēšanas centru apmeklējumus un medicīniskās un humānās palīdzības sniegšanu, ar ko līdz šim nodarbojusies ANO Cilvēktiesību komisija (UNCHR);
- N. tā kā, pēc UNHCR datiem, Lībijā ir reģistrēti 9 000 bēgļu — galvenokārt palestīnieši, irākieši, sudānieši un somālieši —, no tiem 3 700 cilvēku, galvenokārt no Eritrejas, ir patvēruma meklētāji; tā kā bēgļi pastāvīgi pakļauti riskam, ka viņus izraidīs uz izcelsmes vai tranzīta valsti, neņemot vērā Ženēvas konvencijas kritērijus, kur pastāv vajāšanas un nāves draudi; tā kā ir ziņojumi par sliktas izturēšanās, spīdzināšanas un slepkavošanas gadījumiem bēgļu aizturēšanas centros, kā arī par bēgļu atstāšanu neapdzīvotos apvidos netālu no Lībijas robežas ar citām Āfrikas valstīm;
- O. tā kā 2010. gada 8. jūnijā Lībijas varas iestādes izdeva pavēli slēgt UNHCR biroju, kas atradās Tripolē kopš 1991. gada un kurā strādāja 26 darbinieki, jo tā pārstāvji esot “iesaistījušies nelikumīgā darbībā”;
- P. tā kā Lībijai, kas parakstījusi asociācijas nolīgumu, saskaņā ar Nacionālo indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam ir piešķirti 60 miljoni EUR, lai tā turpinātu saņemt palīdzību veselības aprūpes jomā un cīņai ar nelegālo migrāciju,
1. atkārtoti pauž savu seno nostāju pret jebkādu nāvessodu neatkarīgi no apstākļiem; atgādina ES stingro apņēmību panākt nāvessoda atcelšanu visā pasaulē un atkārtoti uzsver, ka nāvessoda atcelšana veicina cilvēka cieņas apziņu un cilvēktiesību pakāpenisku pilnveidošanos;
 2. stingri nosoda 18 cilvēku sodīšanu ar nāvi 2010. gada 30. maijā, izsaka līdzjūtību un apliecina solidaritāti ar mirušo ģimenēm;
 3. aicina Lībiju nodot atklātībai to 18 personu, tostarp ārvalstu pilsoņu, vārdus, kas sodīti ar nāvi;
 4. aicina Lībijas varas iestādes nodrošināt humānu izturēšanos ieslodzījuma laikā pret personām, kas aizturētas saistībā ar minētajiem notikumiem, un taisnīgu tiesas procesu atbilstīgi starptautiskajām tiesībām, paredzot iespēju izvēlēties advokātu, kā arī nevainīguma prezumpcijas principa ievērošanu;
 5. mudina Lībijas varas iestādes panākt rezultātus, lai ieviestu nāvessoda izpildes moratoriju;
 6. pauž dziļas bažas par UNHCR biroja slēgšanu Lībijā;
 7. mudina Lībijas varas iestādes nekavējoties ratificēt Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu, kā arī atļaut un sekmēt UNHCR darbību Lībijā, cita starpā izveidot valsts patvēruma sistēmu;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

8. aicina dalībvalstis, kas izraida migrantus uz Lībiju, sadarbībā ar *Frontex* (Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām) nekavējoties pārtraukt šādu izraidīšanu, ja pastāv nopietns risks, ka attiecīgajai personai var draudēt nāvessods, spīdzināšana, kā arī cita necilvēcīga un pazemojoša izturēšanās vai sods;
 9. aicina Komisiju un Padomi veikt pasākumus saskaņā ar LESD 265. panta un 218. panta 10. punkta noteikumiem, kas paredz, ka "Eiropas Parlaments nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos" saistībā ar sarunām ar Lībiju; šajā sakarībā atkārtoti aicina pilnīgi to informēt par Komisijas pilnvarām sarunās;
 10. apstiprina, ka jebkādai sadarbībai vai vienošanās iespējām starp ES un Lībiju ir jābūt atkarīgām no Ženēvas konvencijas par bēgļu statusu un citu svarīgo cilvēktiesību konvenciju un protokolu ratifikācijas un īstenošanas Lībijā;
 11. atzinīgi vērtē to, ka komisija, ko vada bijušais Augstākās tiesas priekšsēdētājs *Abdulrahman Abu Tuta*, sākusī kriminālkodeksa reformu, un pauž cerību, ka tā drīz sagatavos ziņojumu; aicina Lībijas varas iestādes valsts mērogā sākt brīvas un demokrātiskas debates par nāvessodu, lai sekotu līdzi pasaules tendencēm par labu tā atcelšanai;
 12. atzinīgi vērtē Šveices pilsoņa *Max Goeldi* atbrīvošanu;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, UNHCR, ANO Ģenerālajai asamblejai, ANO augstajam komisāram bēgļu lietās un Lībijas varas iestādēm.
-